

1. И сказал мне Господь: хотя бы предстали пред лице Мое Моисей и Самуил, душа Моя не [приклонится] к народу сему; отгони [их] от лица Моего, пусть они отойдут.

УПО: І промовив до мене Господь: Якщо став би Мойсей й Самуїл перед лицем Моїм, то душа Моя до народу цього не звернулася б! Віджени їх із-перед Мого лица, і нехай повиходять!

KJV: Then said the LORD unto me, Though Moses and Samuel stood before me, yet my mind could not be toward this people: cast them out of my sight, and let them go forth.

2. Если же скажут тебе: `куда нам идти?`, то скажи им: так говорит Господь: кто [обречен] на смерть, иди на смерть; и кто под меч, --под меч; и кто на голод, --на голод; и кто в плен, --в плен.

УПО: І буде, як скажуть до тебе вони: Куди підемо? то скажеш до них: Так говорить Господь: Хто на смерть ті на смерть, і хто на меча на меча, і хто на голод на голод, а хто до полону в полон...

KJV: And it shall come to pass, if they say unto thee, Whither shall we go forth? then thou shalt tell them, Thus saith the LORD; Such as are for death, to death; and such as are for the sword, to the sword; and such as are for the famine, to the famine; and such as are for the captivity, to the captivity.

3. И пошлю на них четыре рода [казней], говорит Господь: меч, чтобы убивать, и псов, чтобы терзать, и птиц небесных и зверей полевых, чтобы пожирать и истреблять;

УПО: І Я навіщу їх чотирькома способами, говорить Господь: мечем, щоб побити, і псами, щоб їх волочити, і птаством небесним, і земною звіриною, щоб жерли та нищили...

KJV: And I will appoint over them four kinds, saith the LORD: the sword to slay, and the dogs to tear, and the fowls of the heaven, and the beasts of the earth, to devour and destroy.

4. и отдам их на озлобление всем царствам земли за Манассию, сына Езекии, царя Иудейского, за то, что он сделал в Иерусалиме.

УПО: І Я дам їх на пострах усім царствам землі за Манасію, Єзекіїноґо сина, царя Юдиного, за те, що зробив був він в Єрусалимі.

KJV: And I will cause them to be removed into all kingdoms of the earth, because of Manasseh the son of Hezekiah king of Judah, for that which he did in Jerusalem.

5. Ибо кто пожалеет о тебе, Иерусалим? и кто окажет сострадание к тебе? и кто зайдет к тебе спросить о твоём благосостоянии?

УПО: Бо хто змилується над тобою, о Єрусалиме? І хто співчуття тобі виявить? І хто

зверне з путі, щоб тебе запитати про поведження?

KJV: For who shall have pity upon thee, O Jerusalem? or who shall bemoan thee? or who shall go aside to ask how thou doest?

6. Ты оставил Меня, говорит Господь, отступил назад; поэтому Я простру на тебя руку Мою и погублю тебя: Я устал миловать.

УПО: Ти покинув Мене, промовляє Господь, відступився назад, тому Я простягнув Свою руку на тебе, і знищив тебе, утомився Я жалувати!

KJV: Thou hast forsaken me, saith the LORD, thou art gone backward: therefore will I stretch out my hand against thee, and destroy thee; I am weary with repenting.

7. Я развеваю их веялом за ворота земли; лишаю их детей, гублю народ Мой; но они не возвращаются с путей своих.

УПО: І віячкою їх розвіяв по брамах землі, позбавив дітей, і погубив Свій народ, бо вони не вернулись з доріг неправдивих своїх,

KJV: And I will fan them with a fan in the gates of the land; I will bereave them of children, I will destroy my people since they return not from their ways.

8. Вдов их у Меня более, нежели песку в море; наведу на них, на мать юношей, опустошителя в полдень; нападёт на них внезапно страх и ужас.

УПО: у Мене більше було його вдів, як морського піску! А на матір юнацтва, спровадив опівдні грабіжника їм, нагло кинув на неї страхіття та жах,

KJV: Their widows are increased to me above the sand of the seas: I have brought upon them against the mother of the young men a spoiler at noonday: I have caused him to fall upon it suddenly, and terrors upon the city.

9. Лежит в изнеможении родившая семерых, испускает дыхание свое; еще днем закатилось солнце ее, она постыжена и посрамлена. И остаток их предам мечу пред глазами врагов их, говорит Господь.

УПО: зомліла вона, що сімох породила, видихнула свою душу, зайшло сонце її, коли був іще день, засоромилася та збентежилася... А решту їх Я дам під меча перед їхніми ворогами, говорить Господь...

KJV: She that hath borne seven languisheth: she hath given up the ghost; her sun is gone down while it was yet day: she hath been ashamed and confounded: and the residue of them will I deliver to the sword before their enemies, saith the LORD.

10. `Горе мне, мать моя, что ты родила меня человеком, который спорит и ссорится со всею землею! никому не давал я в рост, и мне никто не давал в рост, [а] все проклинают меня`.

УПО: Горе мені, моя мати, що ти породила такого мене, чоловіка сварливого та чоловіка сутяжного для всієї землі! Нікому я не позичав, і ніхто мені не боргував, та всі проклинають мене...

KJV: Woe is me, my mother, that thou hast borne me a man of strife and a man of contention to the whole earth! I have neither lent on usury, nor men have lent to me on usury; yet every one of them doth curse me.

11. Господь сказал: конец твой будет хорош, и Я заставлю врага поступать с тобою хорошо во время бедствия и во время скорби.

УПО: Промовив Господь: Я справді підсилю на добре тебе, Я справді вчиню, що проситиме ворог тебе за час зла й за час утиску!

KJV: The LORD said, Verily it shall be well with thy remnant; verily I will cause the enemy to entreat thee well in the time of evil and in the time of affliction.

12. Может ли железо сокрушить железо северное и медь?

УПО: Чи можна зламати залізом залізо із півночі й мідь?

KJV: Shall iron break the northern iron and the steel?

13. Имущество твое и сокровища твои отдам на расхищение, без платы, за все грехи твои, во всех пределах твоих;

УПО: Багатство твоє й твої скарби на здобич віддам, і не за ціну, але за гріхи твої всі, у всіх границях твоїх.

KJV: Thy substance and thy treasures will I give to the spoil without price, and that for all thy sins, even in all thy borders.

14. и отправлю с врагами твоими в землю, которой ты не знаешь; ибо огонь возгорелся в гнев Моем, --будет пылать на вас.

УПО: І вчиню, що ти будеш служити своїм ворогам у тім краї, якого не знаєш, бо огонь запалав в Моїм гніві, і над вами палатиме він!

KJV: And I will make thee to pass with thine enemies into a land which thou knowest not: for a fire is kindled in mine anger, which shall burn upon you.

15. О, Господи! Ты знаешь [всё]; вспомни обо мне и посети меня, и отмсти за меня

гонителям моим; не погуби меня по долготерпению Твоему; Ты знаешь, что ради Тебя несу я поругание.

УПО: Ти, Господи, знаєш усе, згадай же мене й заступися за мене, і помстися над тими, що гонять мене! На довгу Свою терпеливість до них мене не бери, знай, що сором носив я за Тебе!

KJV: O LORD, thou knowest: remember me, and visit me, and revenge me of my persecutors; take me not away in thy longsuffering: know that for thy sake I have suffered rebuke.

16. Обретены слова Твои, и я съел их; и было слово Твое мне в радость и в веселие сердца моего; ибо имя Твое наречено на мне, Господи, Боже Саваоф.

УПО: Як тільки слова Твої знаходилися, то я їх поїдав, і було слово Твоє мені радістю і втіхою серця мого, бо кликалось Ймення Твоє надо мною, о Господи, Боже Саваоте!

KJV: Thy words were found, and I did eat them; and thy word was unto me the joy and rejoicing of mine heart: for I am called by thy name, O LORD God of hosts.

17. Не сидел я в собрании смеющихся и не веселился: под тяготеющею на мне рукою Твоею я сидел одиноко, ибо Ты исполнил меня негодования.

УПО: Не сидів я на зборі веселому та не радів, через руку Твою я самітний сидів, бо Ти гнівом наповнив мене.

KJV: I sat not in the assembly of the mockers, nor rejoiced; I sat alone because of thy hand: for thou hast filled me with indignation.

18. За что так упорна болезнь моя, и рана моя так неисцельна, что отвергает врачевание? Неужели Ты будешь для меня как бы обманчивым источником, неверною водою?

УПО: Чому біль мій став вічний, а рана моя невилгойна, що не хоче загоїтись? Чи справді Ти станеш мені як обманний потік, що води його висихають?

KJV: Why is my pain perpetual, and my wound incurable, which refuseth to be healed? wilt thou be altogether unto me as a liar, and as waters that fail?

19. На сие так сказал Господь: если ты обратишься, то Я восставлю тебя, и будешь предстоять пред лицом Моим; и если извлечешь драгоценное из ничтожного, то будешь как Мои уста. Они сами будут обращаться к тебе, а не ты будешь обращаться к ним.

УПО: Тому Господь так відказав: Якщо ти навернешся, то тебе приверну, і перед лицем Моїм станеш, а як здобудеш дорогоцінне з нікчемного, будеш як уста Мої: до тебе самі вони звернуться, а не ти до них звернешся!

KJV: Therefore thus saith the LORD, If thou return, then will I bring thee again, and thou shalt stand before me: and if thou take forth the precious from the vile, thou shalt be as my mouth: let

them return unto thee; but return not thou unto them.

20. И сделаю тебя для этого народа крепкою медною стеною; они будут ратовать против тебя, но не одолеют тебя, ибо Я с тобою, чтобы спасти и избавлять тебя, говорит Господь.

УПО: І дам Я тебе для оцього народу за мура міцного із міді, і будуть вони воювати з тобою, та не переможуть тебе: бо Я буду з тобою, щоб спасати тебе й щоб тебе рятувати, говорить Господь!

KJV: And I will make thee unto this people a fenced brasen wall: and they shall fight against thee, but they shall not prevail against thee: for I am with thee to save thee and to deliver thee, saith the LORD.

21. И спасу тебя от руки злых и избавлю тебя от руки притеснителей.

УПО: І врятую тебе з руки злих, і з рук насильників тих тебе визволю!

KJV: And I will deliver thee out of the hand of the wicked, and I will redeem thee out of the hand of the terrible.